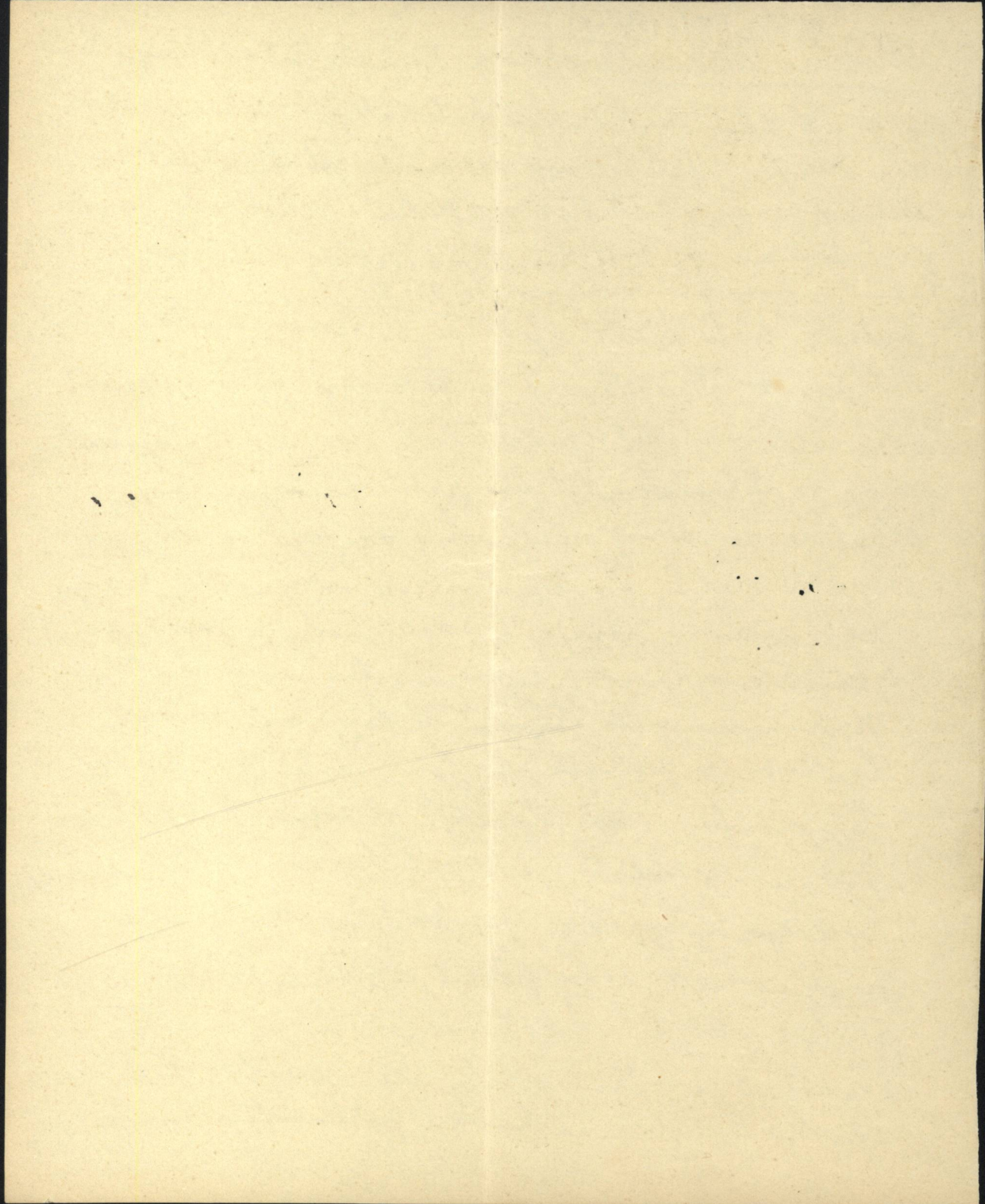

2

86 Rkp. 81-16 P.A.N. 162
Moderne Mediumforschung. Kritische Betrachtungen

zu Dr. von Schrenck-Notzing's "Materialisationsphänomene".
 von Dr. med. Mathilde von Kemnitz geb. Piess. Mit einem
 Nachtrag von Dr. med. Walter von Gulat-Wellenburg und
 zwei Tafeln. J. F. Lehmann's Verlag, München. 1914.
 str. 96. 82

Autorka brata widzi w jednym z eksperymentów Schrenck-Notzinga ze Stanisławem T. a towarzyszy jej asystował przy niektórych eksperymentach z Ewą C. Oboje utrzymują że Schrenck-Notzing padł ofiarą sprytnego oszustwa ze strony medium oraz jego opiekunki, pani Bisson. Za grzech pierworodny całej pracy Schrenck'a uważają tę okoliczność, że medium dyktowało warunki eksperymentów a nie autor. Medium musiało ~~przeżywać~~ ^{uprzedzać} pokazywane później fantomy w głębi ~~przeżytku~~ ^{przeżytku}, łożyska, pochwy lub odbytu i ~~to~~ stać się je wręcz wypolowywać podczas momentów, w których kotara była zasunięta. Opierając tę hipotezę przykładowo szereguje przeżuwacza, który połkał 4 litry wody i 20 żab i rybek żywych a następnie oddawał tę całą zawartość łożyska i jelita cienkiego bez ~~innych~~ większych wyników i bez uszkodzeń pokorniejszego materiału.

63
2 2
Wskazywanie o śladach śpilek, które mi
medyum musiało przypisać do potary swo
materializacye ^(zpowinął się na serce zaobserwowanych faktów) zaprzeczając, jakoby medyum
wogóle popadało w hipnozę, ~~jakoby zaprzeczając~~
twierdząc, że ani jeden z przytoczonych przez
Schrenck-Natzinga ^(eksperymentów) nie był ~~czemkolwiek~~ ^{niczem}
wiecej, jak ^{tylko} ~~tylko~~ aktem oszustwa. Autorowi zarzucają
B naiwną łatwowierność na tle ukrytego
spirytyzmu. Rozprawa bardzo ciekawa, której powinien
poznać każdy, kto się zainteresował książką Schrenck-
Natzinga. zob. niżej.

Władysław Witwicki

W. 27. 11. 14.

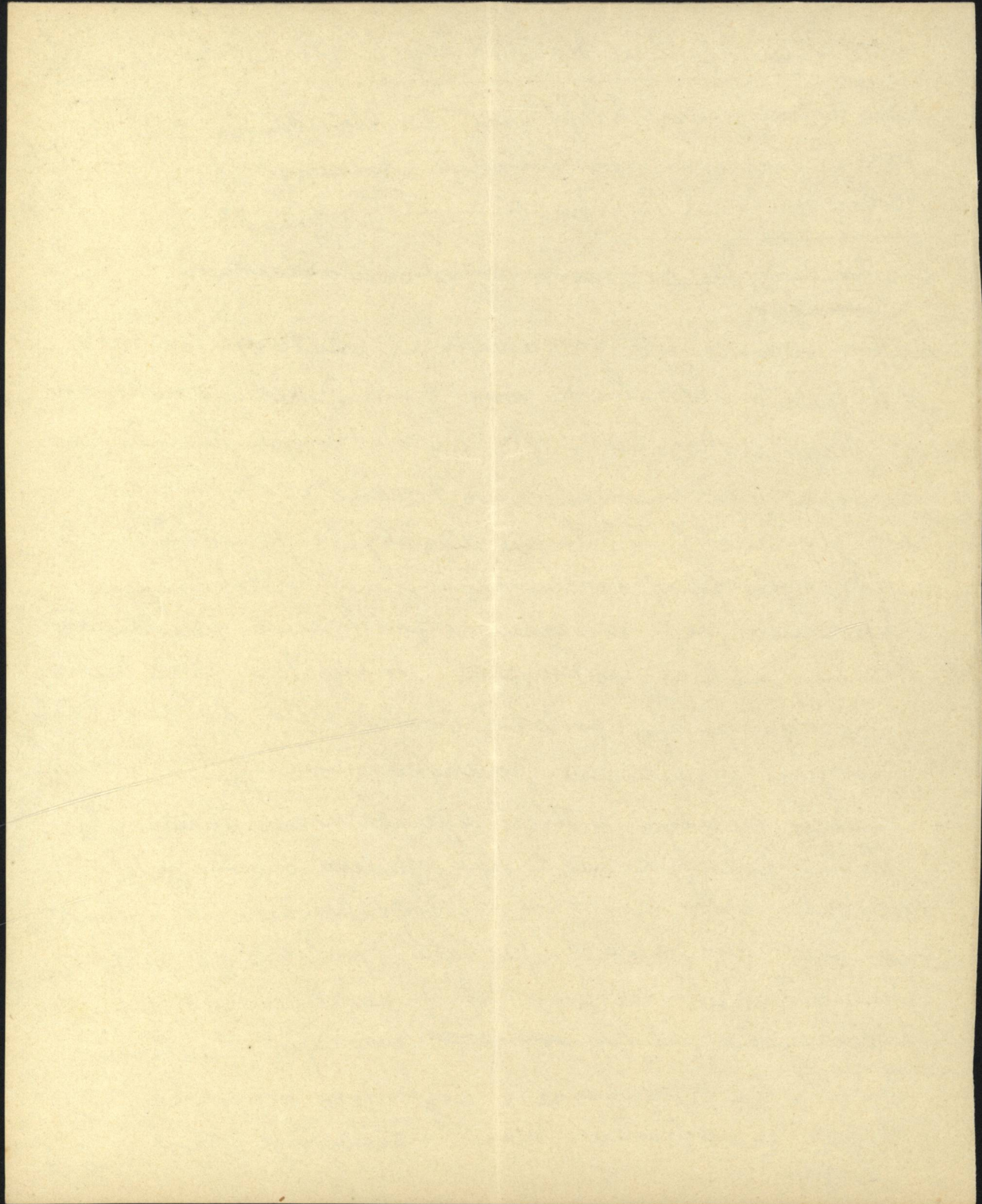
Reenya I.

2 Der Kampf um die Materialisationsphänomene ²⁶⁴

Eine Verteidigungsschrift mit 20 Abbildungen und 3 Tafeln
von Dr. Freiherrn von Schrenck - Notzing. München 1914.
Verlag von Ernst Reinhardt. Str. VIII i 160. 8^e

~~Autorki, że medium jego berwarunkowo~~
~~odpowied~~

Autor, odpowiadając na zarzuty pni Matyldy Kemnitz,
i Dr. Gulata Wellenbura, ~~autor~~ pani Barclay Iruhowane
z „Psychic Magasin” z 1914 i wielu innych twierdzi, że
medium jego berwarunkowo przeinwaczką nie jest,
a gdyby nawet była, to nie mogłaby bez pomocy ^(ręce) ciągle
widocznych podczas wielu eksperymentów dokonywać
zjawiania się, poruszania i znikania fantomów
opisywanych w jego książce. Te hipotezy, zbiya autor,
pożez tego, podając protokół posiedzenia, podczas którego
medium bezpoirednie po zniknięciu wustach fantomu
zazylło emestyk a treści wyniosciu nie kawierata
shadow jakiegokolwiek podeprzawego materiyatu.
Próby, jakie autor sam robi z fotografowaniem rysunków
na nieśkkiem papierze, perkalu i posłótce kawiodły równie.
Szczegółowemu rozbiorowi poddaje autor zarzut swych
preciwników, którzy ~~wykorzyst~~ uwarajaz „fantomu”
Ewy C. za niepełniwone i uszkodzone reprodukcy znanych
głowy z rasiopisma „Miroir”. Testawia je, reprodukcy
(wyjęte)

~~jednym i drugim~~ i przyznając pewne podobieństwo ⁴⁶⁵ 2
jednym i drugim tłumaczy ten fakt kryptomnacza,
medium. W uzupełnieniu swych bardzo wyczerpują-
cych wywodów, podaje autor szereg recenzji, jakie
się o jego pracy ukazały w prasie. Pismo to
jest równie a nawet bardziej interesujące
jak główna praca autora i stanowi konieczne
jej uzupełnienie.

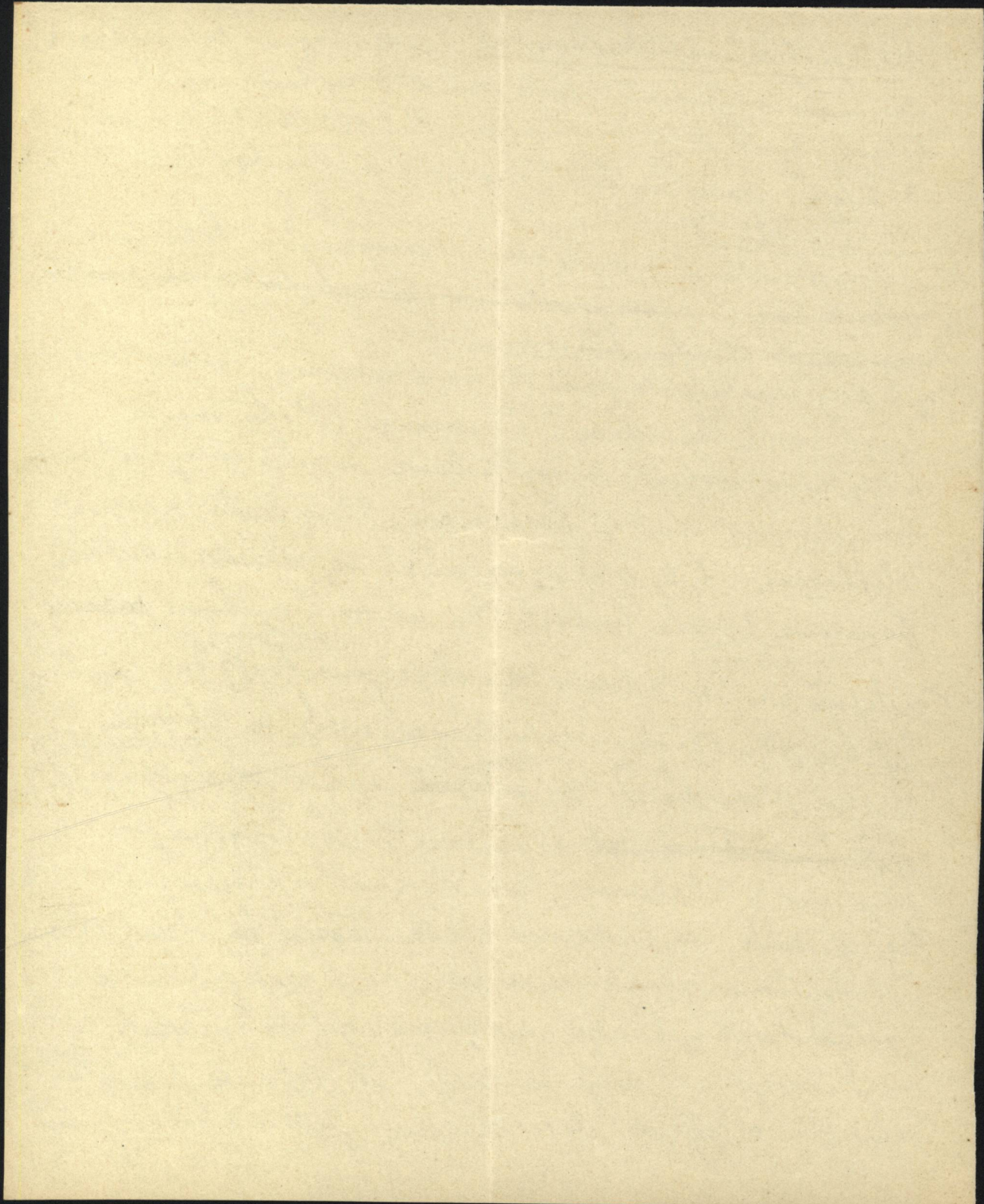
Władysław Witwicki

W. 27. VI. 14.

Receivd 14

✓ Materialisations-Phaenomene. Ein Beitrag zur Erforschung 1
der mediumistischen Teleplastie von Dr. A. Freiherrn von Schrenck-
Notzing. Prakt. Anst. in München. Mit 150 Abbildungen und
30 Tafeln. Verlag von Ernst Reinhardt in München 1914.
str. XI i 523. 8°

Autor przedstawia wyniki ~~z~~ eksperymentów lokonywa.
~~nych z Ew. C. w piąco ostatnich okresach lat oraz powsta-
nych z jego kilku doświadczeń~~
nych przy współudziale pani Bisson z medium francuskim
Ew. C. oraz Stanisław. T. z Warszawy. Obie media
miały mieć zdolność do wydzielania w stanie hipnotycznym
szczególniejszej materii organicznej, którą autor nazywa
teleplazmą. Z tej teleplazmy miały się, zdaniem autora,
formować przodu bezkresu ~~z~~ ruchome ~~plastyne~~ ^{utwory} i
następnie zaś, w dalszym toku eksperymentów, głowy i postacie
ludzkie, odpowiadające wyobrażeniom medium lub pani
Bisson, która miała na ~~z~~ ^{Ew. C.} ~~wzrost~~ ^{wyobrażeniom} wpływ szczególniejszy.
Autor ~~z~~ ~~z~~ zamieszcza mikrofotogramy
uzyskane z teleplazmy, wyniki analizy chemicznej
tego produktu, mikroskopowe zdjęcia wosków ~~z~~ odciskach
z fantomu zmaterializowanego, oraz szereg doskonale
reprodukowanych zdjęć magnetycznych ze zjawisk
najdziwniejszych materializacji. Na życzenie przesyła
odpowiednie zdjęcia stereoskopowe. Jeden eksperyment

ze Hamistawę P. ilustruje ~~niektóre do k~~ zamieszczone²
w książce kinematogram. Głowy ukazujące się
podczas eksperymentów ~~te~~ autorze na ciele lub w zwierzę
z ciałem medyum mają ~~do~~ najszerszy charakter
nie istotny, tylko rysunków ~~z~~ lub fotografii
wykonanych na cienkim, zmiętym papierze. Dokładna
kontrola ciała medyum i pokopi, w którym się eksperyment
odbywał, nigdy ~~nie~~ jednak autentowi, mimo wszystko,
za autentyczności przytoczonych zjawisk.

w książce spotykamy drobne sprzeczności jak np.
sprzeczne określenia kolory włosów medyum na str. 52
i str. 216, co w danym wypadku jest ~~nieprawdą~~ (wagi,
nieprawdą),
w niektórych razach ~~podobnie~~ autor zdaje się za wiele
upaść wiarygodności i prostocie pani Bisson —

ton ogólny jednak bardzo obiektywny, powściągliwy,
spokojny, ~~niezbyt~~ wykład jasny. Książka zastę-
puje na poznanie a eksperymenty ^{li wyniki jego} na kontrolę.

Poniżej odajemy sprawę z ~~sprawy przeciwników~~
~~jego~~ ^{broszury przeciwników autora} oraz (odpowiedzi jego)

Władysław Witwicki

W. 27. 11. 14.

Recevez I.